

Amikor a színház beszél is hozzánk

A Lumpok Komáromban

Csiky Gergely Lumpok című drámája igazán remek alapanyag, amelyhez hálás dolog hozzányúlni. Annál is inkább, mert már önmagában is olyan jellemző tartalmi jegyekkel bír, amelyek egymagukban is sikerre tudnak vinni egy darabot. Arról nem is beszélve, hogy ugyan a színmű a XIX. század végén íródott, mégis minden ízében aktuális. Sajnos – teszem hozzá. Valló Péter, az előadás Kossuth-díjas rendezője mindezzel tisztában lévén közelített a Lumpokhoz (eredeti címe: A proletárok) a Komáromi Jókai Színházban, s minthogy mindenekelőtt ez a döntő mozzanat, amin nagyobbrészt áll, vagy bukik az előadás, a sikerhez ezek után már sokkal kisebb lépésekre volt szükség. A kérdés most az, hogy indokolt-e az eredeti dramaturgia követése, a darab három felvonásra történő tagolása, amely köztudottan nem közönségcsalogató. Azon ritka helyzetek egyike a jelenlegi, amikor erre talán nem lehet pontos választ adni. Hogy érdemes volt, arra mégis sugall az intuíciónk, hiszen Valló Péter a legtöbb – egyébként sematikus – karaktert érzékletesen kibontja. Többükéi nagyobb világos, de finoman hangolt a motiváció, s ezáltal, mivel mindinkább hasonlítanak valódi személyekre, semmint egyszerű, meg-

Holocsy Krisztina Szederváry Kamilla szerepében

Fotó: DÖMÖTÖR EDE

szóló bábokra, mélyebb nyomot is tudnak hagyni. A darabnak ezzel a pozitív vonásával szembeállítani bizonyos már-már túlzó ellensúlyozásokat ugyan nem lenne igazságos, de említést mindenesetre tenni kell róluk. A komikus pillanatoknak, a helyzetkomikumokra építő feloldásoknak – melyekből azért jutott elég – igen nehéz megtalálni a helyét a történetben, an-

nak mondanivalójához, súlyához képest. Gondolok itt olyan szituációkra, mint például, amikor Darvas Károly izgatóságában megrázza Irént, aki mulatságosan, mint egy rongybabá vonaglik a férfi kezei közt. Nem mondhatom, hogy ez, és az ehhez hasonló jelenetek döntő mértékben befolyásolnák az előadás egészét, de szemet szúrnak az egyébként kimondottan jó előadás közepette. A Lumpok viszonylag kevés díszlettel dolgozik, ehelyett vetítővásznakon jelennek meg az egyébként a csúzi kastélyban készült háttérképek, installációk, me-

Játsszák: **Holocsy Krisztina** (Szederváry Kamilla), **Tar Renáta** (Irén), **Mokos Attila** (Zátonyi Bence), **Fabó Tibor Jászai Mari-díjas** (Mosolygó Menyhért), **Olasz István** (Timót Pál), **Majorfalvi Bálint** (Darvas Károly), **Ollé Erik** (Bankó Béni), **Holocsy Katalin** (Elza), **Németh István** (Tulipán), **Varsányi Mari** (Tulipánné), **Molnár Xénia** (Borcsa), **Nagy László** (Bolti szolga). Továbbá: **Balaskó Edit**, **ifjabb Erdélyi Zoltán**, **Kovács László**, **Majchrák Krisztina**, **Rab Zoltán**. Zene: **Pálinkás András** Zsuzsanna. Díszletfotók: **Dömötör Ede**. Díszlettervező: **Valló Péter m.v. Kossuth-díjas**. Jelmeztervező: **Gadus Erika m.v.** Zenei asszisztens: **Pálinkás András** Zsuzsanna. Vetítés, rendezőasszisztens: **Mesinger Nóra**. Rendező: **Valló Péter m.v. Kossuth-díjas**

A színmű a XIX. század végén íródott, mégis minden ízében aktuális

lyek teljes értékűen funkcionálnak. Izgalmas ötlet, és egyben remekül mutat. Mindent egybevetve, nem csupán kellemes, hanem igazán erős előadás lett a Lumpok. Örvendetes és ritka példája annak, amikor a színház nem csak szórakoztatni akar, hanem beszél is hozzánk. Mert van miről beszélnie.

HORVÁTH GERGŐ

Csiky Gergely: Lumpok, színmű három felvonásban, Komáromi Jókai Színház, október 22. péntek 19.00 óra